

Επεισόδιο

3

ΙΤΑΛΙΑ

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΣΤΡΩΝ

Γεια σε όλους! Καλώς ήρθατε πίσω στο PodCastle, ένα φανταστικό ταξίδι στην ιστορία των κάστρων: συναρπαστικές αρχιτεκτονικές κατασκευές πλούσιες σε ιστορίες και θρύλους.

Θυμάστε τι μιλήσαμε πέρυσι;

Στα προηγούμενα επεισόδια, συζητήσαμε την ιστορία των κάστρων στις χώρες καταγωγής μας, το φαινόμενο της κατασκευής κάστρων στην Ευρώπη, πώς οργανώθηκε η εσωτερική τους δομή και φανταστήκαμε πώς θα μπορούσε να μοιάζει ένα ονειρεμένο κάστρο.

Και σήμερα; Για τι θα μιλήσουμε;

Σήμερα θα μιλήσουμε για τα υλικά και τα μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή κάστρων.

Απίστευτο!!! Πόσο ενδιαφέρον!!!

Ναι, είναι ένα συναρπαστικό θέμα!

Αρχικά, το ξύλο χρησιμοποιήθηκε επειδή ήταν εύκολο να βρεθεί, ελαφρύ στη μεταφορά και εύκολο στην επεξεργασία.

Τα πιο συνηθισμένα δέντρα που χρησιμοποιήθηκαν ήταν η οξιά, το πεύκο και η βελανιδιά.

Ωστόσο, το ξύλο δεν είναι πολύ ανθεκτικό και είναι εύφλεκτο, οπότε σταμάτησαν να το χρησιμοποιούν και άρχισαν να χρησιμοποιούν πέτρα, η οποία ήταν πιο ανθεκτική σε όπλα που κινούνται με πυρίτιδα, ένα μείγμα θείου, ξυλάνθρακα και νιτρικού καλίου.

Ναι, φυσικά! Αλλά η πέτρα είναι βαριά και δεν είναι εύκολο να την επεξεργαστείς ή να την εξάγεις...

Έχεις δίκιο. Οι πέτρινοι ογκόλιθοι εξορύσσονταν από λατομεία. Στην Ιταλία, υπήρχαν λατομεία αργίλου: ένα υπόλευκο υλικό που, μετά το ψήσιμο, γινόταν κόκκινο και μετατρέποταν σε συμπαγή τούβλα. Για να εξαχθεί το υλικό, έπρεπε να σκαφαλώσεις σε έναν ξύλινο τροχό και να τρέξεις μέσα σε αυτόν για να ενεργοποιήσεις ένα σύστημα τροχαλιών ικανών να σηκώσουν πολύ βαριά αντικείμενα.

Οι πέτρες και τα τούβλα μεταφέρονταν με κάρα που έσερναν μουλάρια και γαϊδούρια, τα οποία δυστυχώς δεν μπορούσαν να ανέβουν πολύ απότομες πλαγιές. Αν το κάστρο ήταν κοντά σε ποτάμι, η μεταφορά γινόταν με φορηγίδα ή βάρκα, πολύ πιο εύκολο για τα καημένα τα ζώα!

Μόλις εξορυσσόταν και μεταφέρονταν, οι πέτρινοι ογκόλιθοι έπρεπε να διαμορφωθούν με σφυριά και σμίλες και να ενωθούν μεταξύ τους με κονίαμα και ασβέστη.

Τι είναι; Ο ασβέστης παρασκευάζεται με άλεση ασβεστόλιθου, ο οποίος στη συνέχεια αναμειγνύεται με τσόφλια αυγών και νερό.

Το κονίαμα ήταν η κόλλα που συγκρατούσε τις πέτρες μεταξύ τους, όπως ακριβώς και το τσιμέντο σήμερα.

Έτσι, απλώς στοίβαζαν πέτρες και τούβλα το ένα πάνω στο άλλο;!

Με απλά λόγια, ναι, αλλά η κατασκευή ήταν πολύ περίπλοκη.

Η κατασκευή κάστρων απαιτούσε μια ολόκληρη ομάδα επαγγελματιών: χτίστες, σιδηρουργούς, λιθοξόους, ξυλουργούς και μεταλλουργούς. Οι χτίστες έχτιζαν τα τείχη, οι σιδηρουργοί δούλευαν το μέταλλο, οι λιθοξοί διαμόρφωναν τις πέτρες και οι ξυλουργοί δούλευαν το ξύλο και μετέφεραν τα υλικά.

Μπορείτε να φανταστείτε τι εφηύραν για να διατηρήσουν όρθιες τόσο τεράστιες κατασκευές όσο

στέγνωνε το κονίαμα και ο ασβέστης;

Στα εργοτάξια, οι εργάτες άνοιγαν τρύπες στους τοίχους και έβαζαν μεγάλες ξύλινες δοκούς για να στηρίξουν τη δομή, όπως ακριβώς και οι σύγχρονες σκαλωσιές. Μόλις ολοκληρώθηκε το κτίριο, οι δοκοί κάηκαν επειδή δεν χρειαζόνταν πλέον.

Χρειάστηκε πολλή δουλειά και τεράστια ποσότητα υλικών!

Ναι, ειδικά για να χτιστούν οι πολύ ψηλοί πύργοι με σχισμές για βέλη για να επιτίθενται χωρίς να δέχονται επίθεση.

Ο κύριος πύργος ήταν ο μεγαλύτερος και ονομαζόταν «φρούριο». Ήταν σύμβολο της δύναμης της οικογένειας που κατείχε το κάστρο.

Ήταν πραγματικά απίστευτες αμυντικές κατασκευές!

Απολύτως, και το κάστρο έπρεπε να είναι και όμορφο. Άλλωστε, ο άρχοντας ζούσε εκεί...

Μέταλλα χρησιμοποιούνταν επίσης για την ενίσχυση και τη διακόσμηση των κάστρων: μόλυβδος, χαλκός, σίδηρος και ορείχαλκος.

Οι κύριες πόρτες συχνά ενισχύονταν με σίδηρο και μεγάλα καρφιά για να μην σπάσουν.

Ο σίδηρος χρησιμοποιούνταν επίσης για την κατασκευή πυλών, ράβδων, καρφιών, κλειδαριών, πανοπλιών και όπλων. Ο μόλυβδος χρησιμοποιούνταν για τη σφράγιση παραθύρων και την κάλυψη στεγών. Ο χαλκός, που αποτελούνταν από χαλκό και κασσίτερο, χρησιμοποιούνταν για καμπάνες, πόμολα και διακοσμητικές λεπτομέρειες.

Ο ορείχαλκος, που αποτελούνταν από ψευδάργυρο, χαλκό και κασσίτερο, χρησιμοποιούνταν για πύλες, πόρτες, παράθυρα και γέφυρες.

Τα κάστρα είχαν επίσης παράθυρα και γυαλί. Το γυαλί κατασκευαζόταν από μια ειδική λιωμένη άμμο που ονομάζεται πυρίτιο.

Τα κάστρα είναι πραγματικά συναρπαστικά, έτσι δεν είναι; Κοιτάξτε προσεκτικά όταν δείτε ένα: κάθε λεπτομέρεια λέει μια ιστορία.

Προς το παρόν, το ταξίδι μας για να ανακαλύψουμε τα μυστικά των κάστρων τελειώνει εδώ, αλλά έχουμε ακόμα πολλά να εξερευνήσουμε!

Ευχαριστούμε που ακούσατε. Αν σας άρεσε αυτό το επεισόδιο, μην χάσετε το επόμενο: δεν θα το μετανιώσετε!